ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1984

Vyhlásené: 28.02.1984 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

18

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 9. decembra 1983

o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Spolkovou republikou Nemecka o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku

Dňa 19. decembra 1980 bola v Prahe podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Spolkovou republikou Nemecka o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Bonne 18. októbra 1983. Zmluva nadobudla platnosť na základe svojho článku 29 odseku 2 dňom 17. novembra 1983. České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

ZMLUVA medzi Československou socialistickou republikou a Spolkovou republikou Nemecka o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku

Československá socialistická republika

a

Spolková republika Nemecka,

prajúc si uzavrieť Zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch.

Článok 2
Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

(1) Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku vyberané v niektorom z oboch zmluvných štátov, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.

(2) Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, zo všetkého majetku alebo z časti príjmu alebo majetku, včítane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z objemu miezd a daní z prírastku hodnoty.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú najmä

a) v Spolkovej republike Nemecka:
daň z príjmu (die Einkommensteuer),
daň právnických osôb včítane doplnkovej dávky k dani právnických osôb (die Körperschaftsteuer einschlisslich der Ergänzungsabgabe zur Körperschaftsteuer),
daň z majetku (die Vermögensteuer),
pozemková daň (die Grundsteuer) a
živnostenská daň (die Gewerbesteuer);

b) v Československej socialistickej republike:
odvod zo zisku a daň zo zisku,
daň zo mzdy,
daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti,
daň poľnohospodárska,
daň z príjmov obyvateľstva,
daň domová a
odvod z majetku.

(4) Ustanovenia tejto Zmluvy o zdanení príjmu alebo majetku platia primerane pre živnostenskú daň vyrubovanú nielen podľa príjmu alebo majetku, ktorá sa vyberá v Spolkovej republike Nemecka.

(5) Táto Zmluva sa bude vzťahovať aj na všetky totožné alebo obdobné dane, ktoré sa budú v budúcnosti vyberať popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si na konci každého roka podľa potreby oznámia zmeny, ktoré sa vykonali v ich daňových zákonoch.

Článok 3
Všeobecné definície

(1) Podľa tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:

a) Výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislosti Spolkovú republiku Nemecka alebo Československú socialistickú republiku.

b) Výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby a spoločnosti.

c) Výraz „spoločnosť“ označuje právnické osoby alebo nositeľov práv považovaných na účely zdanenia za právnické osoby.

d) Výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, prípadne podnik prevádzkovaný osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte.

e) Výraz „príslušný úrad“ označuje v prípade Spolkovej republiky Nemecka spolkového ministra financií a v prípade Československej socialistickej republiky ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu.

(2) Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, má pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu určujú právne predpisy tohto štátu, ktoré upravujú dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4
Daňový domicil

(1) Výraz „osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte“ označuje podľa tejto Zmluvy osobu, ktorá je podrobená zdaneniu podľa právnych predpisov tohto štátu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo iného podobného kritéria.

(2) Ak fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 bydlisko v oboch zmluvných štátoch, postupuje sa takto:

a) Predpokladá sa, že táto osoba má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, s ktorým má užšie osobné a hospodárske vzťahy.

b) Ak sa nemôže určiť, s ktorým zmluvným štátom má táto osoba užšie osobné a hospodárske vzťahy, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

(3) Ak iná osoba ako fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 sídlo v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má sídlo v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkáreň

(1) Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje podľa tejto Zmluvy trvalé zariadenia na podnikanie, v ktorom podnik úplne alebo čiastočne vykonáva svoju činnosť.

(2) Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa najmä:

a) miesto vedenia,

b) závod,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje,

g) stavenisko alebo montáž, ktoré trvajú dlhšie ako 12 mesiacov.

(3) Za stálu prevádzkáreň sa nepovažuje:

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo na dodanie tovaru patriaceho podniku,

b) zásoba tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) zásoba tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom,

d) trvalé zariadenie slúžiace na podnikanie, ktoré sa využíva iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) trvalé zariadenie slúžiace na podnikanie, ktoré sa využíva pre podnik iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckých rešerší alebo podobných činností, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter.

(4) Osoba konajúca v jednom zmluvnom štáte za podnik druhého zmluvného štátu - iná ako nezávislý zástupca podľa odseku 5 - sa považuje za stálu prevádzkáreň v prv menovanom štáte, ak je vybavená plnomocenstvom, ktoré jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku a ktoré v tomto štáte obvykle využíva, pokiaľ jej činnosť nie je obmedzená na nákupy tovaru pre podnik.

(5) Nepredpokladá sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkáreň v druhom zmluvnom štáte len preto, že tam vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

(6) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama osebe z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy z nehnuteľného majetku sa môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

(2) Výraz „nehnuteľný majetok“ je definovaný v zhode s právom toho zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Tento výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár poľnohospodárskych a lesných hospodárstiev, práva, na ktoré sa použijú ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, užívanie nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné plnenia platené za ťažbu alebo za právo na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov. Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy z priameho užívania, nájmu, árendy a každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon slobodného povolania.

Článok 7
Zisky podnikov

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu sa môžu zdaniť iba v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkárni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by bola mohla docieliť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala totožné alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a bola celkom nezávislá v styku s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.

(3) Pri výpočte ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou včítane výdavkov vedenia a všeobecných správnych výdavkov, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkáreň umiestnená alebo inde.

(4) Pokiaľ je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určovať zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, nevylučuje ustanovenie odseku 2, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť, týmto obvyklým rozdelením. Spôsob použitého rozdelenia ziskov musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.

(5) Stálej prevádzkárni sa nepripočítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

(6) Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkárni, sa pre aplikáciu predchádzajúcich odsekov vypočítajú každý rok podľa tej istej metódy, pokiaľ neexistujú dodatočné dôvody pre iný postup.

(7) Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa hovorí v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Lodná a letecká doprava

(1) Zisky plynúce z prevádzky námorných lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave môžu sa zdaniť iba v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.

(2) Zisky z prevádzky člnov používaných vo vnútrozemskej plavbe sa môžu zdaniť iba v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.

(3) Ak miesto skutočného vedenia podniku námornej alebo vnútrozemskej plavby je na palube lode alebo člna, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom je domovský prístav tejto lode alebo tohto člna, alebo ak domovský prístav nie je, v zmluvnom štáte, v ktorom prevádzkovateľ lode alebo člna má bydlisko alebo sídlo.

(4) Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa použijú primerane na účasti podniku námornej alebo vnútrozemskej plavby alebo leteckej dopravy na poole, spoločnej prevádzke alebo na inom medzinárodnom prevádzkovom združení.

Článok 9
Združené podniky

(1) Ak

a) podnik jedného zmluvného štátu sa priamo alebo nepriamo podieľa na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak v týchto prípadoch boli medzi oboma podnikmi v ich obchodných alebo finančných vzťahoch dojednané alebo im uložené podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu sa do ziskov tohto podniku včleniť a primerane zdaniť zisky, ktoré by bez týchto podmienok docielil jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky nedocielili.

(2) Ak zisk, z ktorého bol podnik jedného zmluvného štátu zdanený v tomto štáte, podľa ustanovenia odseku 1 bol zahrnutý do zisku podniku druhého zmluvného štátu a primerane zdanený a ak zisk takto zahrnutý je ziskom, ktorý by bol docielil tento podnik tohto zmluvného štátu, keby podmienky dojednané medzi oboma podnikmi boli totožné s podmienkami, ktoré by sa boli dojednali medzi nezávislými podnikmi, urobí prv spomenutý štát primeranú opravu takto zahrnutého zisku, aby sa vylúčilo dvojaké zdanenie. Táto oprava sa urobí s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy s ohľadom na druh príjmu, a ak to bude nevyhnutné, príslušné úrady zmluvných štátov sa za týmto účelom poradia.

Článok 10
Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Tieto dividendy sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa zákonov tohto štátu. Takto ustanovená daň však nesmie presiahnuť:

a) 5 % hrubej sumy dividend, ak príjemcom je spoločnosť, ktorá vlastní priamo najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy;

b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

(3) Pokiaľ sadzba dane zo zisku spoločností je v niektorom zmluvnom štáte nižšia pre rozdelené zisky než pre nerozdelené zisky a ak rozdiel je 20 % alebo viac, môže daň, ktorá sa vyberá v tomto štáte z dividend, odchylne od ustanovenia odseku 2 byť 25 % hrubej sumy dividend s pripočítaním doplnkovej dávky, ak dividendy pochádzajú od spoločnosti, ktorá má v tomto zmluvnom štáte sídlo, a poberá ich spoločnosť, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, a ak tejto spoločnosti samotnej alebo spoločne s inými osobami, ktorými je ovládaná, alebo sú s ňou spoločne ovládané, patrí priamo alebo nepriamo najmenej 25 % podielov spojených s hlasovacím právom spoločnosti majúcej sídlo v prv spomenutom štáte.

(4) Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjem z účastín, užívacích práv alebo požitkových listov, kuksov, podielov na zisku alebo iných práv - s výnimkou pohľadávok - s účasťou na zisku a príjem z iných podielov na spoločnosti, ktorý je podľa daňových predpisov štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá vypláca dividendy, postavený na roveň príjmu z účastín, včítane príjmu tichého spoločníka z účasti na živnosti, príjmu z obligácií alebo pôžičiek spojených s účasťou na zisku, a včítane výplat na podielové listy spoločnosti pre ukladanie kapitálu (investmentfonds).

(5) Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa nepoužijú, ak príjemca dividend majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, má v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, stálu prevádzkáreň a ak účasť, na základe ktorej sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k tejto stálej prevádzkárni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7.

(6) Ak spoločnosť majúca sídlo v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjem z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát vyberať žiadnu daň z dividend vyplácaných touto spoločnosťou osobám, ktoré nemajú bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte, ani podrobiť zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, ani keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú celkom alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmu docielených v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte môžu sa zdaniť iba v tomto druhom štáte.

(2) Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjem z verejných pôžičiek, z dlžobných úpisov, aj keď sú zabezpečené záložným právom na nehnuteľnosti alebo poskytujú právo na účasť na zisku, a z pohľadávok akejkoľvek povahy, ako aj všetky iné príjmy, ktoré sú podľa daňových predpisov štátu, v ktorom je ich zdroj, postavené na roveň príjmu z pôžičiek.

(3) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak príjemca úrokov, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, má v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, stálu prevádzkáreň a ak pohľadávky, z ktorých sa úroky platia, skutočne patria k tejto stálej prevádzkárni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7.

(4) Ak suma platených úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi dlžníkom a veriteľom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by dojednal dlžník s veriteľom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma úrokov, ktorá ju presahuje, môže sa v tomto prípade zdaniť podľa právnych predpisov, každého zmluvného štátu a podľa iných ustanovení tejto Zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale daň nesmie prekročiť 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov.

(3) Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za právo na použitie autorských práv k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu včítane kinematografických filmov, patentov, ochranných známok, návrhov alebo modelov, plánov, tajných vzorcov alebo postupov alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, stálu prevádzkáreň a ak práva alebo majetkové hodnoty, za ktoré sa platia licenčné

poplatky, skutočne patria k tejto stálej prevádzkárni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7.

(5) Ak suma platených licenčných poplatkov, posudzované so zreteľom na plnenie, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi dlžníkom a veriteľom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal dlžník s veriteľom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, môže sa v tomto prípade zdaniť podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a podľa iných ustanovení tejto Zmluvy.

Článok 13
Zisky zo scudzenia majetku

(1) Zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku podľa článku 6 môžu sa zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

(2) Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je prevádzkovým majetkom stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorú osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte za účelom výkonu nezávislého povolania, včítane takých ziskov docielených zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte. Ale zisky zo scudzenia hnuteľného majetku uvedeného v článku 22 odseku 3 môžu sa zdaniť iba v zmluvnom štáte, v ktorom sa môže taký hnuteľný majetok zdaniť podľa ustanovení spomenutého článku.

(3) Zisky zo scudzenia podielov na spoločnosti majúcej sídlo v jednom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť v tomto štáte.

(4) Zisky zo scudzenia majetku, ktorý nie je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, môžu sa zdaniť iba v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.

Článok 14
Nezávislé povolania

(1) Príjem, ktorý osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobnej povahy, môže sa zdaniť iba v tomto štáte, pokiaľ táto osoba nemá pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojej činnosti. Ak má takú stálu základňu, môže sa príjem zdaniť v druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ho možno pripočítať tejto stálej základni.

(2) Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov a zubných lekárov.

Článok 15
Zamestnanie

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré fyzická osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá z dôvodu zamestnania, môžu byť s výhradou ustanovení článkov 16 až 20 zdanené iba v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Odmeny, ktoré fyzická osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdanené iba v prv spomenutom štáte, ak

a) príjemca sa nezdržiava v druhom štáte počas príslušného kalendárneho roka dlhšie ako 183 dní,

b) odmeny sa vyplácajú osobou alebo za osobu, ktorá nemá bydlisko či sídlo v tomto druhom štáte, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne, ktorú má osoba, ktorá odmeny platí, v tomto druhom štáte.

(3) Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, môžu odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube námornej lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave alebo na palube člna používaného vo vnútrozemskej plavbe byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 16
Tantiémy

Odmeny členov dozornej a správnej rady a podobné platy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá ako člen dozornej alebo správnej rady spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

(1) Príjem, ktorý poberajú umelci z povolania ako divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci a hudobníci, ako aj športovci z tejto svojej osobnej činnosti, môže sa zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.

(2) Ak príjem z tejto osobnej činnosti umelca alebo športovca nepatrí umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môže sa príjem zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 v štáte, v ktorom sa vykonáva činnosť umelca alebo športovca.

(3) Príjem uvedený v odsekoch 1 a 2 sa nemôže odchylne od ustanovení týchto odsekov zdaniť v štáte, v ktorom sa vykonáva činnosť umelca alebo športovca, ak umelec alebo športovec vystupuje v rámci kultúrnej výmeny dohodnutej medzi vládami zmluvných štátov.

Článok 18
Verejné funkcie

(1) Platy včítane penzií, ktoré vypláca niektorý zmluvný štát alebo územná korporácia tohto štátu priamo alebo z fondu zriadeného týmto štátom alebo touto územnou korporáciou fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo tejto územnej korporácii pri výkone verejných funkcií, môžu sa zdaniť v tomto štáte. Toto ustanovenie sa však nepoužije, ak sa odmeny vyplácajú osobám, ktoré majú v druhom štáte stále bydlisko.

(2) Na platy alebo penzie za služby, ktoré boli preukázané v súvislosti s obchodnou alebo priemyselnou činnosťou zmluvného štátu alebo jeho územnej korporácie, sa použijú ustanovenia článkov 15, 16 a 19.

Článok 19
Penzie

Penzie a podobné platy poukazované z dôvodu skoršieho zamestnania osobe, ktorá má bydlisko v niektorom zmluvnom štáte, podliehajú s výhradou ustanovenia článku 18 odseku 1 zdaneniu iba v tomto štáte.

Článok 20
Učitelia, študenti a iné osoby, ktoré získavajú vzdelanie

(1) Vysokoškolskí a iní učitelia, ktorí majú v jednom zmluvnom štáte bydlisko alebo mali v jednom zmluvnom štáte bydlisko bezprostredne pred tým, ako odišli do druhého zmluvného štátu, aby tam najdlhšie po dobu dvoch rokov pokračovali v štúdiu alebo výskume alebo aby tam vyučovali na uznávanej univerzite, vysokej škole alebo na inom podobnom ústave, ktorý nesleduje zárobkové ciele, nepodrobia sa v tomto druhom štáte dani z odmien za túto prácu, pokiaľ poberajú tieto odmeny z miest mimo tohto druhého štátu.

(2) Ak fyzická osoba má bydlisko v jednom zmluvnom štáte bezprostredne pred tým, ako odíde do druhého zmluvného štátu, a ak sa v tomto druhom zmluvnom štáte zdržiava prechodne iba ako študent na univerzite, vysokej alebo inej škole alebo na podobnom vzdelávacom ústave tohto druhého zmluvného štátu alebo ako učeň (v Spolkovej republike Nemecka aj ako volontér alebo praktikant), je oslobodená odo dňa svojho prvého príchodu do druhého štátu v súvislosti s týmto pobytom od dane tohto druhého štátu zo všetkých úhrad z miest mimo tohto druhého štátu určených na jej výživu, výchovu alebo vzdelanie.

(3) Ak fyzická osoba má bydlisko v jednom zmluvnom štáte bezprostredne pred tým, ako odíde do druhého zmluvného štátu, a ak sa prechodne zdržiava v tomto druhom štáte iba za účelom štúdia, výskumu alebo vzdelania ako príjemca podpory, príspevku na výživu alebo štipendia vedeckej, vychovávateľskej, náboženskej alebo dobročinnej organizácie, je najdlhšie po dobu dvoch rokov odo dňa prvého príchodu oslobodená v tomto druhom štáte v súvislosti s týmto pobytom od dane tohto druhého štátu:

a) z tejto podpory, príspevku na výživu alebo štipendia a

b) zo všetkých úhrad z miest mimo tohto druhého štátu určených na jej výživu, výchovu alebo vzdelanie.

Článok 21
Príjmy výslovne neuvedené

Príjmy osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, ktoré nie sú výslovne uvedené v predchádzajúcich článkoch, môžu sa zdaniť len v tomto štáte.

Článok 22
Majetok

(1) Nehnuteľný majetok podľa článku 6 odseku 2 sa môže zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

(2) Hnuteľný majetok, ktorý je prevádzkovým majetkom stálej prevádzkárne podniku alebo patrí k stálej základni, ktorá slúži na výkon slobodného povolania, môže sa zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnená stála prevádzkáreň alebo stála základňa.

(3) Námorné lode a lietadlá používané v medzinárodnej doprave a člny používané vo vnútrozemskej plavbe, ako aj hnuteľnosti slúžiace na prevádzku takýchto lodí, členov a lietadiel môžu sa zdaniť iba v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.

(4) Všetky ostatné časti majetku osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť len v tomto štáte.

Článok 23
Vylúčenie dvojakého zdanenia

(1) Osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v Spolkovej republike Nemecka, určuje sa daň takto:

a) Pokiaľ sa nepoužije ustanovenie písmena b), vyjmú sa príjmy zo zdrojov v Československej socialistickej republike a majetkové hodnoty ležiace v Československej socialistickej republike, ktoré sa môžu podľa tejto Zmluvy zdaniť v Československej socialistickej republike, zo základu pre vyrubenie dane Spolkovej republiky Nemecka. Spolková republika Nemecka však vezme ohľad na takto vyňaté príjmy a majetkové hodnoty pri určení daňovej sadzby. Na dividendy sa prvá veta použije len vtedy, ak sú dividendy vyplácané kapitálovej spoločnosti majúcej sídlo v Spolkovej republike Nemecka spoločnosťou majúcou sídlo v Československej socialistickej republike, a ak aspoň 25 % podielov tejto spoločnosti spojených s hlasovacím právom patrí prv spomenutej spoločnosti. Zo základu pre vyrubenie dane Spolkovej republiky Nemecka sa takisto vyjmú účasti, ktorých dividendy sa vynímajú z daňového základu podľa predchádzajúcej vety alebo by sa mali zo základu dane vyňať pri výplate.

b) Daň, ktorá sa platí podľa právnych predpisov Československej socialistickej republiky a v súlade s touto Zmluvou z ďalej uvedených príjmov zo zdrojov v Československej socialistickej republike, započíta sa na daň vyberanú z týchto príjmov v Spolkovej republike Nemecka podľa daňových predpisov Spolkovej republiky Nemecka o započítaní zahraničných daní:

   1. z dividend, ktoré nepatria pod ustanovenie písmena a),
   2. z licenčných poplatkov podľa článku 12,
   3. z príjmov podľa článku 13 odseku 3,
   4. z príjmov podľa článku 16,
   5. z príjmov podľa článku 17.

c) Ustanovenie písmena a) sa vzťahuje na zisky, ktoré sa môžu pripočítať stálej prevádzkárni umiestnenej v Československej socialistickej republike, a na majetok, ktorý je prevádzkovým majetkom takejto stálej prevádzkárne, ako aj na dividendy, ktoré vypláca spoločnosť majúca sídlo v Československej socialistickej republike, a na účasť na takejto spoločnosti len vtedy, ak stála prevádzkáreň alebo spoločnosť, na ktorej je účasť, poberá svoje príjmy výhradne alebo takmer výhradne z ďalej uvedených činností vykonávaných v Československej socialistickej republike: z výroby alebo predaja tovaru, technických služieb alebo bankových prípadne poisťovacích obchodov. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, použijú sa ustanovenia uvedené pod písmenom b). Tiež pri zdanení majetku sa daň vybraná v zhode s touto Zmluvou v Československej socialistickej republike z majetkových hodnôt umiestnených v Československej socialistickej republike započíta na daň vyberanú v Spolkovej republike Nemecka podľa daňových predpisov Spolkovej republiky Nemecka o započítaní zahraničných daní.

(2) Osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v Československej socialistickej republike, určí sa daň takto:

a) Príjmy pochádzajúce zo Spolkovej republiky Nemecka - s výnimkou príjmov patriacich pod ustanovenie písmena b) - a majetkové hodnoty umiestnené v Spolkovej republike Nemecka, ktoré sa môžu zdaniť podľa tejto Zmluvy v Spolkovej republike Nemecka, sa v Československej socialistickej republike vynímajú zo zdanenia. Československá socialistická republika však môže pri určení dane z ostatného príjmu alebo z ostatného majetku tejto osoby použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby sa príslušný príjem alebo príslušný majetok zo zdanenia nevyňal.

b) Pri vyrubovaní československých daní sa do daňového základu zahrnú príjmy zo Spolkovej republiky Nemecka, ktoré sa podľa článkov 10, 12, 13 odsekov 3, 16 a 17 môžu zdaniť v Spolkovej republike Nemecka. Daň zaplatená v Spolkovej republike Nemecka podľa článkov 10,

12, 13 odsekov 3, 16 a 17 sa započíta na daň vyberanú v Československej socialistickej republike z týchto príjmov. Suma, ktorá sa započíta, však nemôže prekročiť takú časť dane vypočítanej pred započítaním, ktorá pomerne pripadá na tieto príjmy podliehajúce zdaneniu v Spolkovej republike Nemecka.

Článok 24
Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Zmluvný štát nesmie uložiť osobám, ktoré majú v druhom zmluvnom štáte bydlisko alebo sídlo, žiadne dane, ktoré by neuložil osobám, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v treťom štáte, s ktorým neuzavrel zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia.

(2) Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, sa nevykoná v tomto druhom štáte spôsobom menej priaznivým ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú tú istú činnosť. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal osobám majúcim bydlisko v druhom zmluvnom štáte daňové oslobodenia, úľavy a zníženie dane z dôvodov osobného stavu alebo povinností k rodine alebo z iných osobných dôvodov, ktoré priznáva osobám, ktoré majú na jeho území bydlisko.

(3) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje osoba alebo osoby majúce bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, nesmú byť podrobené v prv spomenutom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré by boli iné alebo ťažšie než zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky tohto prv spomenutého štátu.

(4) Výraz „zdanenie“ označuje v tomto článku dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Článok 25
Riešenie prípadov dohodou

(1) Ak sa osoba majúca bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte domnieva, že opatrenia urobené jedným alebo oboma zmluvnými štátmi spôsobili alebo spôsobia pre ňu zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne zákonodarstvo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má bydlisko alebo sídlo.

(2) Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak sám nebude môcť nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby otázku upravil dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou.

(3) Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vzájomnou dohodou vyriešiť ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto Zmluvy. Môžu sa tiež navzájom poradiť za účelom vylúčenia dvojakého zdanenia v prípadoch, ktoré táto Zmluva neupravuje.

(4) Príslušné úrady zmluvných štátov môžu sa dať do priameho styku za účelom aplikácie tejto Zmluvy.

Článok 26
Výmena informácií

(1) Príslušné úrady zmluvných štátov si budú navzájom vymieňať informácie potrebné na vykonávanie tejto Zmluvy. Všetky takto vymenené informácie musia sa udržiavať v tajnosti a môžu sa oznámiť len osobám alebo úradom povereným vyrubovaním a vyberaním daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú jednému zo zmluvných štátov povinnosť:

a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by boli v rozpore s právnymi predpismi alebo správnou praxou tohto alebo druhého zmluvného štátu;

b) oznámiť údaje, ktoré by sa nemohli dosiahnuť na základe platných právnych predpisov alebo v normálnom administratívnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;

c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, podnikové alebo pracovné tajomstvo alebo obchodné rokovanie alebo ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27
Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Táto Zmluva sa nedotýka daňových výsad, ktoré patria členom diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe osobitných dohôd.

Článok 28
Doložka o Berlíne (Západnom)

Podľa Štvorstrannej dohody z 3. septembra 1971 sa táto Zmluva v súlade s určenými procedúrami rozširuje na Berlín (Západný).

Článok 29
Nadobudnutie platnosti

(1) Táto Zmluva podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú vymenené v Bonne čo najskôr.

(2) Táto Zmluva nadobudne platnosť tridsiaty deň po výmene ratifikačných listín a bude sa v oboch zmluvných štátoch aplikovať:

a) na dane, ktoré sa vyberajú za zdaňovacie obdobie, ktoré nasleduje po roku, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť, a za ďalšie zdaňovacie obdobie,

b) na dane vyberané zrážkou z výnosov platených po 31. decembri roka, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť.

Článok 30
Výpoveď

Táto Zmluva sa dojednáva na neurčitý čas, ale ktorýkoľvek zo zmluvných štátov ju môže písomne vypovedať diplomatickou cestou vždy do 30. júna kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť. V takomto prípade sa Zmluva už nepoužije v oboch štátoch:

a) na dane, ktoré sa vyberajú za daňový rok, ktorý nasleduje po daňovom roku, v ktorom sa dala výpoveď, a za nasledujúce daňové roky,

b) na dane, vyberané zrážkou z výnosov platených po 31. decembri roka, v ktorom sa dala výpoveď.

Dané v Prahe 19. decembra 1980 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a nemeckom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú

republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Spolkovú republiku Nemecka:

Hans Dietrich Genscher v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.